

РЕШЕНИЕ

№ 3517

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11507** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба от А. М. С., с която на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ се иска Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерството на здравеопазването (ИАМН) да бъде осъдена да му заплати сумата от 20 010 лева, от които 10 лв. като обезщетение за имуществени вреди и 20 000 лв. като обезщетение за неимуществени вреди, които вреди се твърди, че са причинени от отменена с решение № 7466/07.12.2022 г. по адм. д. № 9921/2022 г. по описа на АССГ като незаконосъобразна заповед № РД-10-9 от 19.09.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“. Имуствените вреди в размер на 10 лева се твърди, че представляват заплатена държавна такса за водене на настоящото производство, а неимуществените вреди в размер на 20 000 лева се твърди, че се изразяват в намалено самочувствие и увереност в собствените сили, накърняване на доброто лично и професионално име, чест и достойнство на създадения в продължение на 15 години обществен и професионален авторитет на юрист, психически срив, страдания, болки, стрес и състояния на униженост и подтиснатост - следствие на наложеното с отменената заповед дисциплинарно наказание „забележка“. В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът посочва

като период, в който претендира настъпването на вредите периодът от датата на постановяване на съдебното решение, с което е отменена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание - 07.12.2022 г. до 13.02.2023 г. – датата, на която със заповед № РД-1503-5 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е прекратил служебното правоотношение на ищеца на основание чл.107, ал.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл). Иска се и присъждане на сторените по делото разноски. Ищецът прави и възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

Ответникът - Изпълнителната агенция „Медицински надзор“ към Министерството на здравеопазването в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител - юр.к.В. Ц. – оспорва така предявената искова претенция като недопустима, а алтернативно като неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена. Иска и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Дава предложение същата да бъде изцяло отхвърлена.

Съдът, като се запозна с изложеното в исковата молба, становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е бил назначен на длъжността „главен юрисконсулт“ в отдел „Правно осигуряване на контролната дейност“ в дирекция „Администриране на режимите по регистрация и издаване на разрешения за лечебна дейност“ на ИАМН със заповед от 01.04.2019 г. Със заповед № РД-10-9 от 19.09.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ на основание чл.90, ал. 1, т.1 от ЗДСл на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „Забележка“. Видно от мотивите на акта, наказанието „Забележка“ е наложено за това, че държавният служител не е изпълнил задължението си да представи правно становище с дължимото качество, а именно да съобрази правилните административнонаказателни разпоредби по две административнонаказателни производства. Заповедта е обжалвана от А. С.. С решение № 7466 от 07.12.2022 г., постановено по образуваното пред него адм. дело № 9921/2022 г. Административен съд – София град (АССГ) е отменил оспорената заповед. До този резултат съдът е достигнал като е приел, че при издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание изпълнителният директор на ИАМН допуснал нарушение на чл.93, ал.1 от ЗДСл, тъй като не е дал възможност на държавния служител преди налагане на наказанието да представи писмени обяснения. На второ място, като съществено нарушение на административнопроизводствените правила съдът е приел необсъждането на дадените от С. три обяснения. Освен това оспорената заповед не била съобразена с целта на закона. Във връзка с изложеното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ, съдът е преценил, че единствено в прерогативите на съда е да прецени доколко едно наказателно постановление е съобразено или не със закона. Това обстоятелство не можело да се преценява преди самото издаване на наказателното постановление и то от лице, което нямало юридическо образование. Така съдът е оценил оспорената заповед като типичен пример за некомпетентно и превратно упражняване на власт – отменително основание по чл.146, т.5 от АПК. Впоследствие, със заповед № РД-15-05-5/13.02.2023 г. на изпълнителния директор на ИАМН е прекратено служебното правоотношение на

ищеца поради получена най-ниска годишна оценка на изпълнението на длъжността за периода 01.01.2022 г. – 31.12.2022 г. „неприемливо изпълнение”.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съобразено с твърденията на ищеца, съдът извежда следните изводи от правна страна:

В случая са предявени обективно съединени иски за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди като имуществените вреди, претендирани в размер на 10 лева, се определят като заплатената държавна такса за образуване на настоящото дело. Тази държавна такса обаче не представлява вреди по смисъла на ЗОДОВ и не подлежи на обезщетяване по предвидения в чл.203 и сл. от АПК ред. Отговорността за разноски произтича от изхода на съдебното производство, в което те са направени, поради което искането за присъждането им подлежи на разглеждане само в рамките на това производство. Направените съдебни разноски не може да се претендират по исков ред, тъй като те не представляват обект на самостоятелно гражданско правоотношение. Същите представляват акцесорно задължение и се възлагат на загубилата делото страна в рамките на същото производство. Поради това искът за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи заплатената за настоящото съдебно производство държавна такса е недопустим, с оглед на което на основание чл.130 от ГПК във вр. с чл.144 и чл.204, ал.5 от АПК исковата молба в посочената част следва да бъде върната.

По отношение на предявените за обезщетяване неимуществени вреди исковата молба е процесуално допустима. Правилата за допустимост на иска по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са регламентирани в чл.204 от АПК. Алинея 1 на посочения текст дава възможност искът да бъде предявен след отмяна по съответния ред на административния акт, от който се претендира, че са настъпили вредите. Допустимостта на иска се определя от твърденията на ищеца, като съдът преценява наличието на процесуалните предпоставки за съществуването и за надлежното упражняване правото на иск. В случая исковата молба е подадена от лице с активна процесуална легитимация и съдържа твърдения за вреди, причинени от незаконосъобразен акт на административен орган, отменен с влязло в сила съдебно решение. Съгласно чл.203, ал.1 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл.203, ал.2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Същевременно чл.1, ал.2 от ЗОДОВ, уреждащ производството за обезщетения препраща към процесуалния ред за разглеждане на исковите по глава единадесета от АПК.

В тази връзка неоснователни са направените от ответника възражения за недопустимост на иска, поради заведените няколко иска, предявени от А. М. С. срещу ИАМН. Макар и да е налице пълна идентичност по отношение на страните и на правното основание по тези иски, не е налице идентичност по отношение на фактическото им основание. Поради това не е налице и хипотезата на чл.126, ал.1 от ГПК.

Неоснователно е и възражението на ответника за недопустимост на предявените иски поради неспазване на изискването по чл.366 от ГПК. Съгласно този текст, към исковата молба за парично вземане страната е длъжна да представи справка, която съдържа необходимите изчисления за определяне на неговия размер. Посочената разпоредба обаче се съдържа в Глава тридесет и втора „Производство по търговски

спорове“ и няма абсолютно никакво отношение към преценката за допустимост на иска по ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени от отменен като незаконосъобразен акт на административен орган.

Искът за обезвреда на неимуществени вреди, причинени от отменената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е насочен срещу ИАМН, която по арг. от чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е юридическо лице, което я прави надлежен ответник по смисъла на чл.205, ал.1 от АПК.

Разгледан по същество, искът е неоснователен, по следните съображения:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, съгласно чл.4 от същия закон. Доказателствената тежест в това производство е на ищеца, който с допустимите доказателствени средства, следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на предпоставките на правната норма, а именно: 1. наличието на отменен незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административния орган или неговите длъжностни лица; 2. този акт, действие или бездействие да са постановени, съответно осъществени при или по повод административна дейност; 3. от тях да са настъпили вреди, като следва да се установи и техният размер, както и 4. тези вреди да са в пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие/ бездействие и причинената вреда. Отсъствието на която и да е от тези предпоставки прави иска неоснователен и води до неговото отхвърляне.

В настоящото производство безспорно се установи, че е налице отменен по съдебен ред като незаконосъобразен административен акт, а именно отменена с влязло в сила съдебно решение № 7466 от 07.12.2022 г. адм. дело № 9921/2022 г. на АССГ заповед за налагане на А. М. С. на дисциплинарно наказание „забележка”, издадена от изпълнителния директор на ИАМН. Отменената заповед безспорно представлява акт, постановен след осъществена административна процедура, което означава, че е налице и втората предпоставка за ангажиране на отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Отмяната обаче на един административен акт като незаконосъобразен с влязло в сила съдебно решение не презюмира отговорността на държавата за настъпилите от този акт вреди. Необходимо е да се докаже настъпването им като реално претърпени, за да се определи техният паричен еквивалент. Съгласно чл.4 от ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Пряка последица е тази, която директно въздейства върху правната сфера на увредения, а непосредствена последица е когато увреденият не би претърпял вредите, ако не бе незаконосъобразният акт, действие или бездействие, отменени по съответния ред. Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са адекватно следствие от увреждането.

В настоящото производство съдът приема, че ищецът не проведе пълно и главно доказване на претърпените неимуществени вреди, т.е. такова доказване, което да

обоснове единствено възможния извод, че вредите са настъпили, при законовите предпоставки на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Ищецът е претърпял неимуществени вреди, които съдът намира за нормално човешко отношение при наложено му дисциплинарно наказание, касаещо служебното му правоотношение. Това човешко изживяване се споделя от съда, но то е недостатъчно да бъде осъден ответникът да репарира такива неимуществени вреди при липсата на кумулативно изискуемите предпоставки на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Недоказаните факти не могат да бъдат субсумирани под приложимата правна норма, респ. от недоказания факт не могат да настъпят целените от ищеца правни последици. Липсата на данни, от които да се направи извод за степента, характера и интензитета на претърпените от ищеца морални болки и страдания, не може да докаже по безспорен начин как същият е възприел наложеното му дисциплинарно наказание. Негативното засягане следва да се отчете и във връзка с времетраенето му.

В тази връзка следва да се отбележи, че посоченият от С. период, в който се твърди, че са настъпили вредите, чието обезщетение се търси, а именно периодът от 07.12.2022 г. - датата на постановяване на съдебното решение, с което е отменена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „Забележка” - до 13.02.2023 г. – датата, на която със заповед № РД-1503-5 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е прекратил служебното правоотношение на ищеца на основание чл.107, ал.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл) излиза извън периода, в който могат да се претендират посочените вреди, тъй като е логично да се приеме, че посочените от ищеца негативни изживявания са настъпили за него от датата на съобщаването му на заповедта за наложената му забележка до момента на отмяната ѝ след влизане в сила на отмененото я съдебно решение, а не от последния посочен момент до датата на прекратяване на служебното му правоотношение с нова заповед, срещу която по жалба на С. е образувано отделно производство пред АССГ. С оглед това съдът приема, че не са налице третата и четвъртата предпоставка от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Предвид това искът в частта му, в която се претендират неимуществени вреди следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При този изход на спора, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, които съдът след като съобрази фактическата и правна сложност на делото, съответно вида и количеството на извършената дейност по чл.37 от Закона за правната помощ, определя в размер на 100 лева на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ВРЪЩА исковата молба на А. М. С. в частта ѝ, с която е предявен иск срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за присъждане на сума в размер на 10 лева, представляваща обезщетение на ищеца за заплатената в настоящото съдебно производство държавна такса и прекратява производството по делото в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. М. С. срещу Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за присъждане на сумата в размер на 20 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му

неимуществени вреди за периода от 07.12.2022 г. до 13.02.2023 г., причинени от отменена с влязло в сила съдебно решение заповед за налагане на дисциплинарно наказание „Забележка”.

ОСЪЖДА А. М. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението в частта с характер на определение може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

В останалата част решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия: